

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 330/06-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. októbra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. L., K., t. č. vo väzbe, zastúpeného advokátkou JUDr. A. V., K., ktorou namieta porušenie práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Toš 20/2005 z 15. novembra 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. L. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. januára 2006 doručená sťažnosť J. L. (ďalej aj „sťažovateľ“), K., t. č. vo väzbe, zastúpeného advokátkou JUDr. A. V., K., ktorou namieta porušenie práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Toš 20/2005 z 15. novembra 2005.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že uznesením vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v K., Úradu justičnej a kriminálnej polície, sp. zn. ČVS: KRP-42/OVK-KE-2005 z 30. apríla 2005 bolo okrem iného vznesené proti nemu obvinenie z trestného činu vraždy podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a ods. 2 písm. i) Trestného zákona, z trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa ustanovenia § 185 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, z trestného činu ublíženia na zdraví podľa ustanovenia § 224 ods. 1 Trestného zákona, z trestného činu výtržníctva podľa ustanovenia § 202 ods. 1 Trestného zákona a z trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že: *«... menovaní R. N., J. L. a R. G. sa spojili na spáchanie trestného činu smerujúceho k usmrteniu J. E. a po predchádzajúcej vzájomnej dohode, predchádzajúcej príprave a rozdelení si úloh, dňa 23. 4. 2005 v čase o 21.25 h v K., na križovatke ul. ... s ul. ..., teda na mieste verejnosti prístupnom, s použitím osobného motorového vozidla zn. ..., ktoré si na tento účel vopred zadovážili krádežou dňa 31. 1. 2005 v K., na ktorom použili inú odcudzenú tabuľku s evidenčným číslom... a pohyb poškodeného E. s týmto vozidlom monitorovali z miesta jeho bydliska až po uvedení križovatku, a ktoré riadil R. G., kde v čase svetelnej signalizácie so znamením „STOJ“ zastali vľavo vedľa stojaceho vozidla zn. ..., majiteľa B., a. s. so sídlom v K., ktoré riadil pošk. E. smerom na ul. ... a vzápätí na tohto cez otvorené okno pravých zadných dverí R. N. maskovaný čiernou kuklou vystrelil dávku najmenej 21 nábojov zn. Tokarev zo samopalu vzor 24, príp. vzor 26, tzv. pumpy, kal. 7,62 mm, nezisteného výrobného čísla a J. L. maskovaný obdobným spôsobom po vystúpení z vozidla cez ľavé zadné dvere prešiel okolo zadnej časti ich vozidla k zadnej časti vozidla riadeného poškodeným, ktorý sa v tom čase pohol smerom na ul. ... a so samopalom typu AK 47, kal. 7,62 mm, nezisteného výrobného čísla vystrelil dávkami najmenej 29 nábojov vzor 43 smerom na vozidlo zn. ..., teda z hromadne účinných strelných zbraní, ktoré si na tento účel za doposiaľ nezistených okolností zadovážili a tieto najmenej do doby spáchania činu bez oprávnenia prechovávali, čím mu spôsobili najmenej 10 strelných poranení a to priestrel hlavy a mozgu, priestrel hrudníka a chrbta, priestrel pravého a ľavého ramena, ľavého predlaktia a ďalšie, v dôsledku ktorých menovaný po prevoze do nemocnice týmto zraneniam podľahol, pričom v dôsledku strelby J. L. na vozidlo zn. ..., ktoré asi po 70 metroch narazilo do stĺpa verejného osvetlenia na pravej strane vozovky došlo k strelnému*

poraneniu hlavy ďalšej nezúčastnenej osoby R. S., ktorý tomuto zraneniu po prevoze do nemocnice podľahol a k strelnému poraneniu A. R., ktorá utrpela priestrel oboch predkolení s dobou liečenia asi 1 mesiac, ktoré osoby v tom čase sedeli v osobnom motorovom vozidle zn. ... na ul. ... v K. Konaním J. L. a R. N. došlo tiež k poškodeniu motor. vozidiel zn. ..., so spôsobenou škodou najmenej 100.000.-Sk a ďalšieho osobného motorového vozidla zn. ..., majiteľa R. P., ktoré bolo odstavené vo dvore rodinného domu na ul. ...»

Uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Odbor boja proti organizovanej kriminalite – Východ, Oddelenia vyšetrovania, K., sp. zn. ČVS: PPZ-11/BOK-V-I-2005 z 1. mája 2005 bolo ďalej proti sťažovateľovi vznesené obvinenie z trestného činu vraždy podľa ustanovenia § 219 ods. 1, ods. 2 písm. i) a j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že: „... v priebehu mesiaca október až november 2004 obvinený R. N. a obvinený J. L. naplánovali a zorganizovali lúpežné prepadnutie Z. L., zamestnanca firmy P. so sídlom v K. a to tak, že obvinený J. L., obvinený R. N. s R. G. začali sledovať Z. L., aby si ozrejmili jeho zvyky pri odvoze peňazí z predajne P. a po zistení jeho obvyklých činností pri prevoze peňazí, dňa 30. 11. 2004 v čase po 17.00 h došli pred predajňu P. na vozidle zn. ... nezisteného ev. čísla, ktoré viedol R. G., pričom potom ako Z. L. vyšiel z predajne P. a došiel k osobnému motorovému vozidlu zn. V., a do tohto uložil kufrík s finančnou hotovosťou 1.400.000.-Sk, na zadné sedadlo, z vozidla ..., ktorým sa priblížili počas príchodu Z. L. k firemnému vozidlu, vystúpil obvinený R. N. a tento začal na Z. L. strieľať zo samopalu nezistenej značky a výrobného čísla, kalibru 7,62 x 39 mm, kde tohto zasiahol do oblasti krku a pravej dolnej končatiny, čím mu spôsobil priestrel ľavej krčnej tepny a žily a priedušnice, a strelné poranenie dolnej končatiny s triestivou zlomeninou stehennej kosti, pričom došlo k rýchlemu vykrvácaniu a vzduchovej embólii v pravej časti srdca, ktorým zraneniam na mieste podľahol, pričom po postrelení tohto, obvinený J. L. otvoril zadné dvere vozidla zn. ... a z tohto vzal kufrík s hotovosťou 1.400.000.-Sk, čím pre majiteľa predajne P., Ing. L. P., bytom K. spôsobil škodu vo výške najmenej 1.400.000.-Sk.“

Uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Odbor – Východ, Oddelenia vyšetrovania, K., sp. zn. ČVS: PPZ-11/BOK-V-I-2005 z 5. októbra 2005 bolo o. i. voči sťažovateľovi vznesené obvinenie pre trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že „... obvinený R. N. v presne nezistenom čase a na presne nezistenom mieste v K. naplánoval a zorganizoval poškodenie dvoch kamiónov patriacich firme S., so sídlom v K., z dôvodu, aby majiteľov donútil k spolupráci so súkromnou bezpečnostnou službou R. O. a touto úlohou najprv poveril obvinených J. L., R. O. a R. D., ktorí dňa 27. 3. 2005 v čase okolo 21.30 h prišli na parkovisko na ulici... v K., kde bol odstavený náves zn. ..., ktorý bol zaparkovaný spoločne s ťahačom zn. ... s nápisom ..., poliali uvedený náves na pravej strane benzínom, ktorí si priniesli v umelohmotnej bandaske a tento následne podpálil a z miesta činu ušli, čím takto pre firmu S., so sídlom v K. spôsobili škodu vo výške cca 100.000.-Sk s týmto ich konaním nebol obvinený R. N. spokojný, lebo kamión nebol poriadne podpálený, preto naplánoval a zorganizoval na druhý deň t. j. 28. 3. 2005 podpálenie ďalšieho kamióna patriaceho uvedenej firme, a v čase okolo 20.00 h prišli obvinený R. N., obvinený P. K., obvinený L. B. a R. G., ktorý šoféroval, na odcudzenom motorovom vozidle... na ul. ... K., kde bol zaparkovaný ťahač zn. ..., spolu s návesom ... s nápisom S., so sebou si doniesli 5l umelohmotnú bandasku s benzínom a kladivo, následne obvinený R. N. rozbil kladivom sklenenú výplň na prvých predných dverách ťahača, obvinený P. K. polial benzínom vnútro kabíny aj predné dvere a benzín polial aj po asfalte, aby bolo možné zapáliť kamión z väčšej vzdialenosti, následne obvinený L. B. zapálil benzín a z miesta činu odišli preč, k zapáleniu ťahača však nedošlo, ale poliatím kabíny benzínom spôsobili pre majiteľa vozidla firmu A. K. škodu vo výške 20.000.-Sk.“

Uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 2 Tp 54/05 zo 6. mája 2005 bol sťažovateľ vzatý do väzby z dôvodov podľa ustanovenia § 67 ods. 2 Trestného poriadku. Uznesením Špeciálneho súdu v Pezinku pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „špeciálny súd“) sp. zn. BB-Pš 35/05 z 24. októbra 2005 bola podľa ustanovenia § 71 ods. 1 Trestného poriadku sťažovateľovi predĺžená lehota väzby do 3. mája 2006, pričom podľa ustanovenia § 72 ods. 1 Trestného poriadku boli dôvody jeho väzby rozšírené o dôvody uvedené v ustanovení § 67 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku. Uznesením najvyššieho súdu

sp. zn. 2 Toš 20/2005 z 15. novembra 2005 bola podľa ustanovenia § 148 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietnutá sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu špeciálneho súdu sp. zn. BB-Pš 35/05 z 24. októbra 2005.

Sťažovateľ zastáva názor, že uvedeným uznesením najvyššieho súdu bolo porušené jeho právo podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru, pretože pri tomto uznesení bola nedôsledne preskúmaná zákonnosť jeho väzby. V čase rozhodovania najvyššieho súdu sa sťažovateľ nachádzal vo väzbe už takmer 6 mesiacov, z čoho možno podľa jeho názoru vyvodiť záver, že sa skončili počiatočné štádiá trestného konania.

Vzhľadom na to, že väzba podľa ustanovenia § 67 ods. 2 Trestného poriadku je v zmysle judikatúry vytvorenej v rámci namietaného článku dohovoru len dočasným väzobným dôvodom, pričom v danom štádiu väzby sťažovateľa len pretrvávajúce dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu nie je dostatočným dôvodom väzby, sťažovateľ sa domnieva, že rozšírenie dôvodov väzby podľa ustanovenia § 67 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku bolo v jeho prípade len účelové, teda také, ktoré nemá oporu v procesne vykonanom dokazovaní, ale je len určitou fikciou alebo abstraktnou úvahou. V skutočnosti boli dôvody väzby sťažovateľa rozšírené len z dôvodu neudržateľnosti dôvodnosti väzby podľa ustanovenia § 67 ods. 2 Trestného poriadku v čase, keď sa sťažovateľ nachádzal vo väzbe takmer šesť mesiacov. Z uvedených dôvodov považuje sťažovateľ skutkové a právne závery najvyššieho súdu v namietanom uznesení za zjavne neodôvodnené a z ústavného hľadiska nepreskúmateľné a neudržateľné, čo má za následok porušenie práva sťažovateľa podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sťažovateľ v návrhu výroku rozhodnutia (petite) svojej sťažnosti žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Toš 20/2005 z 15. novembra 2005, namietané uznesenie v napadnutej časti zrušil a danú vec v zrušenej časti vrátil na ďalšie prejednanie a rozhodnutie najvyššiemu súdu.

II.

V zmysle čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

V zmysle čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa čl. 142 ústavy súdy rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa ustanovenia § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či má na jej prerokovanie právomoc, či sťažnosť má náležitosti podľa ustanovení § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či nie je neprípustná, podaná niekým zjavne neoprávneným alebo oneskorene, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie

ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 66/98, I. ÚS 140/03, III. ÚS 118/04, IV. ÚS 405/04).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namieta porušenie práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 2 Toš 20/2005 z 15. novembra 2005, v ktorom najvyšší súd podľa jeho názoru nedôsledne preskúmal zákonnosť jeho väzby, dôvody ktorej boli účelovo rozšírené uznesením špeciálneho súdu sp. zn. BB-Pš 35/05 z 24. októbra 2005, v dôsledku čoho je napadnuté uznesenie z ústavného hľadiska zjavne neodôvodnené a nepreskúmateľné.

Ústavný súd z fotokópie uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Toš 20/2005 z 15. novembra 2005, ktoré bolo k sťažnosti sťažovateľa pripojené ako príloha, zistil, že najvyšší súd uvedeným uznesením zamietol sťažnosť sťažovateľa a ďalších obžalovaných v zmysle § 148 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku proti uzneseniu špeciálneho súdu sp. zn. BB-Pš 35/05 z 24. októbra 2005, ktorým boli okrem iného sťažovateľovi rozšírené dôvody väzby o dôvody uvedené v ustanovení § 67 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku.

Najvyšší súd v odôvodnení uznesenia sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením uvedeným v uznesení špeciálneho súdu a ďalej uviedol, že v danom prípade neobstojí argumentácia sťažovateľa, že nezákonným rozšírením dôvodov jeho väzby došlo k porušeniu jeho práv podľa dohovoru, pretože v zmysle ustanovenia § 72 ods. 1 Trestného poriadku vyšetrovateľ, prokurátor a sudca sú povinní v každom období trestného stíhania skúmať, či dôvody väzby trvajú, alebo sa zmenili. V uznesení špeciálneho súdu sp. zn. BB-Pš 35/05 z 24. októbra 2005 bolo rozšírenie dôvodov väzby sťažovateľa odôvodnené tým, že proti sťažovateľovi bolo uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Odboru – Východ sp. zn. PPZ-11/BOK-V-I-2005 z 5. októbra 2005 vznesené obvinenie z ďalšieho trestného činu. Vzhľadom na charakter trestných skutkov, rozsah, zložitosť a časovú náročnosť dokazovania vyplynula

potreba vypočítania nových svedkov, ako aj spoluobvinených, pričom by mohlo dôjsť k mareniu objasňovania skutočností závažných pre trestné stíhanie.

V prípade sťažovateľa špeciálny súd v uznesení sp. zn. BB-Pš 35/05 z 24. októbra 2005 poukázal najmä na to, že „Rozšírenie dôvodov väzby u obvinených R. N. a J. L. z dôvodov uvedených v § 67 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. vyplýva z charakteru trestnej činnosti, ktorej sa dopustili ako členovia organizovanej skupiny. Trestnú činnosť páchali po dlhšiu dobu, premyslene, organizovane. Pritom aj u týchto obvinených treba zdôrazniť, že dňa 5. 10. 2005 bolo rozšírené obvinenie pre ďalšie skutky a následne bude potrebné vypočítať nových svedkov, poškodených, pričom je tu dôvodná obava, že by obvinení ovplyvňovali doteraz nevypočítané osoby. ... Treba zdôrazniť, že rozhodujúcim momentom, pre ktoré bolo potrebné rozšíriť dôvody väzby (tak ako je to bližšie uvedené vo výroku tohto uznesenia) bol fakt, že proti všetkým obvineným bolo vznesené obvinenie, ktorým boli obvinení pre spáchanie ďalších skutkov (pričom dôvodnosť podozrenia z týchto skutkov je podložená doteraz zadováženými dôkazmi). Bude však potrebné vykonať ďalšie dokazovanie najmä opätovnými výsluchmi obvinených, nových svedkov a poškodených, ako aj zadovážením ďalších dôkazov. Bude pretrvávajúť nielen obava z ovplyvňovania týchto svedkov (tak ako to bolo bližšie zdôvodnené v predchádzajúcich uzneseniach o vzatí do väzby), ale aj skutočnosť, že by mohli pokračovať v páchaní trestnej činnosti, vzhľadom k tomu, že boli obvinení zo spáchania ďalších skutkov.“

Ústavný súd sa v danom prípade nestotožňuje s argumentáciou sťažovateľa, že rozšírenie dôvodov jeho väzby bolo účelové vzhľadom na neudržateľnosť dôvodu väzby podľa ustanovenia § 67 ods. 2 Trestného poriadku. Rozšírenie dôvodov väzby uzneseniami špeciálneho a najvyššieho súdu nastalo podľa názoru ústavného súdu najmä z toho dôvodu, že sťažovateľ bol medzitým obvinený z ďalšieho trestného činu. Predchádzajúce skutky, z ktorých je sťažovateľ obvinený ako člen organizovanej skupiny, umožňujú rozšíriť dôvody väzby a vysloviť dôvodné obavy z kolúzie a páchania ďalšej trestnej činnosti (ktoré vzhľadom na vysokú mieru pravdepodobnosti preukázanou v priebehu vyšetrovania nemožno nazvať len „fikciami“).

Konkrétne okolnosti danej veci (rozšírenie dôvodov väzby sťažovateľa) je potrebné ďalej preskúmať aj s poukázaním na to, že sťažovateľ bol obvinený z trestných činov, pre ktoré je zákonom stanovený trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej 8 rokov. V zmysle ustanovenia § 72 ods. 1 Trestného poriadku sú vyšetrovateľ, prokurátor a sudca povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca tak koná v prípravnom konaní iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie väzby (§ 71 ods. 1), pri rozhodovaní o návrhu prokurátora o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 2.

V konkrétnych okolnostiach danej veci pod riadnym preskúmaním zákonnosti dôvodov pretrvávajúcej väzby je potrebné rozumieť podrobnú analýzu dôvodov trvania väzby z hľadiska jej ukončenia alebo predĺženia, pričom dôvody väzby je možné rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní rozširovať, ale aj zužovať.

Ústavný súd na základe preštudovania uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Toš 20/2005 z 15. novembra 2005 (v spojení s uznesením špeciálneho súdu sp. zn. BB-Pš 35/05 z 24. októbra 2005, s argumentáciu ktorého sa v napadnutom uznesení najvyšší súd v plnom rozsahu stotožnil) nezistil skutočnosti, ktoré by nasvedčovali porušeniu práva sťažovateľa podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru. S poukázaním na argumentáciu najvyššieho súdu v namietanom uznesení bol najvyšší súd oprávnený potvrdiť rozšírenie dôvodov väzby sťažovateľa (obavy z kolúzie a spáchania ďalších trestných činov), pričom dôvody uvedené v jeho uznesení (v spojení s uznesením špeciálneho súdu) nemožno označiť za arbitrárne alebo zjavne neodôvodnené.

V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jedným z dôvodov odmietnutia sťažnosti je zjavná neopodstatnenosť, ktorú možno vysloviť, ak ústavný súd nezistí priamu príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sťažovateľ namieta – napr. rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 20/97, I. ÚS 87/97, I. ÚS 93/97, I. ÚS 24/98, II. ÚS 214/05, III. ÚS 248/05. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd pri preskúmaní uznesenia najvyššieho súdu

týkajúceho sa trestnej veci sťažovateľa nezistil príčinnú súvislosť s namietaným porušením jeho práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru, bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú (napr. rozhodnutie sp. zn. III. ÚS 138/02).

V zmysle ustanovenia § 36 zákona o ústavnom súde v spojení s ustanovením § 142 Občianskeho súdneho poriadku ústavný súd rozhodol, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. októbra 2006